

[Lykketoft]

mere saglige må jeg sige, at jeg i modsætning til ministeren mener, at det er et overordentlig godt forslag. Socialistisk folkeparti må have haft gode og kyndige rådgivere ved udarbejdelsen af forslaget.

Sagen er jo den, at det er særpræget, at nogle enkelte pengeinstitutter, som på et eller andet tidspunkt har valgt det, fortsat kan bruge et realisationsprincip, mens de fleste anvender og i praksis jo er fastlåst på lagerprincippet og har måttet tage alle de lidelser, skatteministerens stod og skildrede heroppe med det store likviditetsdræn i 1984 som følge af 1984-indkomsten osv. Så jeg synes, at alle gode grunde taler for at lade dette forslag nyde fremme.

Der kan være behov for en eller anden overgangsordning, det kan vi kigge på i skatteudvalget, men jeg mener, at det vil være rimeligt, som det også står i bemærkningerne til forslaget, af hensyn til konkurrenceforholdet mellem pengeinstitutterne, at man harmoniserer her. Det vil begunstige statskassen én gang for alle ved at fremskynde en skattebetaling, og det burde som sagt ingen regering være uinteresseret i, men det vil jo også være en administrativ forenkling i den forstand, at det bringer overensstemmelse mellem den måde, pengeinstitutterne efter regnskabsbekendtgørelsen skal opstille regnskabet på, og den måde, de skattemæssigt skal opstille regnskabet på. Så jeg kan faktisk ikke se, hvad det er – bortset fra en helt principiel konservatisme – der skulle få regeringen til at vende sig imod dette forslag. Jeg må sige, at jeg tillader mig at opfatte det sådan, at det ikke er noget kabinets spørgsmål for regeringen, hvis forslaget skulle gå hen og blive vedtaget til trods for skatteministerens bemærkninger herom, og det vil vi arbejde for at det bliver.

Måtte jeg lige gøre en sidste bemærkning om dette med fuld renteperiodisering. Det kan man argumentere for på den måde, som det er sket i bemærkningerne til forslaget, og man kan argumentere helt generelt for – det har relation til lovforslag nr. L 125, som vi har haft til førstebehandling, og som er i skatteudvalget – at selskaber, som efter årsregnskabsloven skal periodisere, også skattemæssigt skal gøre det. Jeg synes, den betragtning bør indgå i udvalgsarbejdet omkring disse forslag, altså både nr. L 140 her og nr.

L 125, som allerede er under udvalgsbehandling.

Collet (KF):

SF ønsker, at pengeinstitutterne og visse andre finansieringsinstitutter skal ændre deres opgørelse af den skattepligtige indkomst. Formålet er formodentlig, og det fremgår da også af bemærkningerne, at SF ønsker, at pengeinstitutterne skal betale mere i skat, men dette formål tror jeg ikke de kommer til at nå med dette lovforslag. Det eneste, lovforslaget i virkeligheden arbejder med, er en ændring af den såkaldte periodisering.

Pengeinstitutternes indkomster kommer jo fra to kilder, dels fra renter, dels fra kursavancer, og både for renter og for kursavancer kan man opgøre den skattepligtige indkomst for pengeinstitutternes vedkommende på to forskellige måder, som også skatteministeren nævnte det, men ingen af de to opgørelsesprincipper vil i det lange løb påvirke den totale skattebetaling. Det er kun periodiseringen, det drejer sig om.

SF har i bemærkningerne til sit lovforslag en del interessant matematik. Man nævner, at der vil blive tale om en merskat i 1985 på 1 mia kr. Til gengæld skal man huske, at der i de efterfølgende år vil blive tale om en tilsvarende mindre skat.

Det er også interessant, at SF mener, at lovforslaget vil give anledning til årlige ekstrabeløb i skat på 150 mill. kr. Det er meget, meget svært at forstå, hvordan man når frem til det tal. Det kunne være interessant at høre, hvordan SF har beregnet dette tal. Vi ved godt, at hvis vi køber en obligation til kurs 40 og den bliver udtrukket til kurs 100, så har man haft en kursgevinst på 60, men den kan man nu altså ikke beskatte mere end én gang, så hvorledes SF når frem til, at man får 150 mill. kr. om året i mange år ud af det her, det er efter vores opfattelse meget, meget vanskeligt at se.

SF har også nogle interessante bemærkninger om, at et kursfald ikke medfører et mindre provenu i statskassen. Vi har haft lidt svært ved at dechiffrere, hvad SF egentlig har ment med det, for hvis salgskursen på en obligation er mindre end købskursen, har pengeinstituttet da tabt penge og skal betale mindre i skat, og dermed falder provenuet,